

Motion till riksdagen 2010/11:K313

av **Anders Hansson (M)**

Ett ökat samarbete mellan Sverige, Danmark och Norge inom utrikesrepresentationen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett utökat samarbete mellan Sverige, Danmark och Norge när det gäller ambassader, representationer, delegationer och konsulat.

Motivering

Sverige har över hundra utlandsmyndigheter, som inkluderar ambassader, representationer, delegationer och konsulat. Tillsammans med de cirka 400 honorärkonsulaten bildar de utrikesrepresentationen. Sverige har diplomatiska förbindelser med i stort sett alla självständiga stater i världen. I ungefär hälften av dessa har Sverige en diplomatisk representation. I länder där Sverige inte har någon ambassad är det vanligt att utnämna en svensk ambassadör i ett närbeläget land till sidoackrediterad ambassadör. Det innebär att ambassadören är Sveriges representant i det landet på distans och sköter förbindelserna genom regelbundna besök. Våra nordiska grannländer har ungefär samma upplägg på sin utrikesrepresentation.

Mellan de nordiska grannländerna Sverige, Danmark och Norge finns många likheter. Våra demokratier och politiska system är snarlika, våra rättsväsen likaså. Flertalet gånger har länderna samarbetat inom ramen för det nordiska samarbetet. Språkligt är svenska, danska och norska sprungna ur samma språkstam, vilket medför att medborgare oftast har lätt att förstå varandra. Med bakgrund av detta torde ett utökat samarbete inom respektive lands utrikesrepresentationer vara möjligt.

I Berlin finns ett bra exempel på samarbetet mellan de nordiska ländernas beskickningar. Vardera nordiskt land har sin byggnad, men samtliga byggnad-

Fel! Okänt namn på

der omges sedan av ett skal som ger intrycket av att det är en och samma byggnad. Syftet med detta är att påvisa att de nordiska länderna har mycket gemensamt, men ändå är skilda stater. Det finns även en gemensam nordisk matsal samt olika utställningshallar.

Samarbetet bör ses som en utgångspunkt för vidare samarbete över landsgränser och ambassaderna. Med tanke på de eventuella språkliga skillnaderna mellan Sverige, Danmark och Norge kontra Finland och Island bör ett utökat samarbete främst inledas med våra grannländer Danmark och Norge i syfte att tillsammans täcka ett större område med sina utrikesrepresentationer samt minska sina kostnader för administration, servicetjänster etc.

Stockholm den 26 oktober 2010

Anders Hansson (M)